

la trajectòria lleidatana.

I és aquí on Cervera i els futurs pares cerverins i de la resta de província naturalment, doncs una flor no fa pas estiu ni dues primavera, tenen molt a dir, per tornar a recuperar a les nostres terres com es mereix, l'onomàstica del Sant de la Brufaganya per als seus fills.

Com tots sabeu, en Magí de Cervera, serà un noi ben bufó, probablement batejat a Santa Maria, molt responsable, bon estudiant i millor persona. De ben petit anirà a la Brufaganya, qui sap si a peu o en bicicleta, i suposem que li agradarà el futbol. Amb quin equip simpatitzarà o què estudiarà són coses que no estan clares, ara bé, és segur que sabrà beure amb càntir aquesta aigua refrescant de l'anacoreta com els seus avantpassats. Aquesta "*aigua dolça i agradable*" que, com tots sabem, brolla de les tres fonts que Sant Magí feu nèixer amb "*tres cops amb son gaiato a la roca*

viva", com ho explicita també l'encertat cartell d'enguany.

Hem començat amb una dita popular i finalitzarem amb una altra. Només fer èmfasi, abans d'acabar, que aquest text, com, crec, bona part dels d'aquests Quaderns, només volen animar-nos a mantenir les arrels cristianes del nostre país, la tradició agrària de la nostra comarca i, especialment, aquesta Festa de Sant Magí. Tres coses que tal vegada no passen pel seu moment de més esplendor. Potser ens hi haurem d'implicar més o conformar-nos en viure en aquesta situació, doncs "*ja podem xiular si l'ase no vol beure*".

I ara, deixem-nos d'estadístiques, probabilitats i frases fetes, i passem a la poesia, dedicada enguany especialment a l'aigua i al moment en què el Sant feu nèixer les fonts. Felicitats a tots els Magins! I Bona Festa de Sant Magí a tothom!

L'aigua de Sant Magí

Ep!

No ho noteu? Gran emoció flota a l'aire!
No albireu que en fila vénen els ruquets?
De l'espígol tampoc no en sentiu la flaire?
Doncs Sí! Altra volta ja és aquí!
El Gloriós Màrtir Sant Magí!
Amb la il·lusió de sempre, altra vegada,
celebrem, doncs, amics amb joia el Sant,
i cantem novament aquell instant.
Sant Magí, amb Fe, fa sa penitència,
a Brufaganya,
En Crist té posada sa Esperança,
i no s'enganya,
venia la guàrdia, tota set, sense aigua,

i Ell s'afanya,
a fer un acte sublim, de Caritat,
per al soldat.
L'Anacoreta al Cel, confiat prega,
ningú s'estranya,
colpeja amb sa gaiata l'aspra roca,
d'eixa muntanya,
i ragen tres fronts, brollen de terra,
amb força i manya,
Pare, Fill i Esperit, la Trinitat,
aigua de veritat.
Beveu gent de Cervera,
beveu-ne, oh! germans,
d'eixa aigua, vida vera,
d'aquesta aigua de Sants.